

ABSTRAKT

Tato diplomová práce si klade za cíl popsat výuku dějepisu v období 70. a 80. let 20. století se zaměřením na mělnický region. Zároveň čtenářům přibližuje situaci v Československé socialistické republice během období tzv. normalizace a poměry na Mělnicku ve stejné době. K tomu využívá literaturu, periodika, primární prameny, a především vzpomínky pamětníků – žáků a učitelů. Práce je rozdělena do sedmi kapitol. První kapitola popisuje metodologii výzkumu a vysvětluje, jakým způsobem byly vedeny a hodnoceny rozhovory, které pro účely této práce vznikly. Druhá kapitola charakterizuje poměry v Československu po 21. srpnu 1968 až do Sametové revoluce. Třetí kapitola nastiňuje situaci na Mělnicku ve stejném období, zaměřuje se především na samotné město Mělník. Čtvrtá kapitola se věnuje obecným poměrům ve školství. Pátá kapitola představuje podobu vyučovacího předmětu dějepisu v této době a zaměřuje se i na vyučující tohoto předmětu. Šestá kapitola je věnována didaktice dějepisu, nastiňuje, jak vypadaly vyučovací hodiny dějepisu, a analyzuje dobové učebnice. Sedmá kapitola se zabývá metodikou dějepisu – charakterizuje metody a formy výuky, prezentuje i typické pomůcky této doby. Cenným zdrojem informací byly vzpomínky pamětníků. Rozhovorů s pamětníky jsem uskutečnila celkem dvacet dva – deset s žáky a dvanáct s učiteli. V klíčových otázkách, týkajících se toho, do jaké míry režim ovlivnil výuku dějepisu, se pamětníci ve většině shodovali. V těch okrajovějších, například ohledně používání pomůcek ve výuce, byly výpovědi rozdílnější.

KLÍČOVÁ SLOVA

výuka dějepisu – didaktika dějepisu – tzv. normalizace – dějiny výuky – Mělnicko – orální historie